

Από το Μαρτύριο του Αγίου Μεγαλομάρτυρα Αρτεμίου

/ [Πεμπτούσία](#)

Από το Μαρτύριο του Αγίου Μεγαλομάρτυρα Αρτεμίου (20 Οκτωβρίου)

Όταν άκουσε αυτά ο Ιουλιανός, η καρδιά του γέμισε από απερίγραπτη οργή. Έτσι, έστειλε και κάλεσε λατόμους και λιθοξόους και τους είπε: «Κοιτάξτε αυτή την πέτρα», δείχνοντάς τους κάποια κομμένη κάθετα από βράχο απέναντι από το θέατρο. «Την πέτρα αυτή να τη διχοτομήσετε και, αφού τοποθετήσετε το ένα τμήμα της στη γη κατά τρόπο ύπτιο (=ανάσκελα), να ξαπλώσετε αυτόν (τον Αρτέμιο) επάνω. Κατόπιν να βάλετε επάνω του με ορμή το άλλο τμήμα, ούτως ώστε, αφού αυτός θα βρίσκεται ανάμεσα, να συνθλίβουν οι σάρκες και τα οστά του και, έτσι να μάθει σε ποιόν αντιστέκεται και να απολαύσει την εκ μέρους του Θεού του βοήθεια».

[Πηγή:www.saint.gr](#)

Πηγή:www.saint.gr

Το έργο (!) που ανέθεσε ο παραβάτης στους λατόμους και λιθοξόους τελείωσε γρήγορα, και ο Άγιος βρισκόταν πλέον ανάμεσα στις πέτρες. Η πίεση από το βάρος ήταν τόσο μεγάλη, ώστε ο ήχος και ο κρότος από τα καταθραυόμενα οστά ακούστηκε σαι πολλούς. Και πράγματι, όλα του τα εσωτερικά ζωτικά όργανα συνθλίφτηκαν, όλες οι αρθρώσεις των οστών του συντρίφτηκαν και τα μάτια του πετάχτηκαν έξω από τις κόγχες τους. Όμως ο Μεγαλομάρτυς, αν και βρισκόταν σ' αυτή την κατάσταση, δεν παραμελούσε να ψάλλει προς τον Θεό. Και πράγματι έψαλλε τότε, λέγοντας: «“Με τοποθέτησες όρθιο σε βράχο απρόσιτο στους εχθρούς μου, ανεβάζοντάς με εκεί Εσύ ο ίδιος, διότι έγινες ελπίδα για μένα και φρούριο ισχυρό και απόρητο από οποιονδήποτε εχθρό μου. Έστησες όρθια τα πόδια μου σε βράχο και με καθοδήγησες να βαδίζω σε ίσιο δρόμο”. Δέξου λοιπόν το πνεύμα μου, μονογενή Υιέ του Θεού, και μη με κλείσεις σε χέρια εχθρών».

Αφού ο Μεγαλομάρτυς έμεινε έτσι ανάμεσα στις πέτρες μία ολόκληρη ημέρα και

νύχτα, ο παρανομότατος Ιουλιανός πρόσταξε να διαχωρίσουν τις πέτρες, νομίζοντας ότι θα είχε τελείως συντριβεί και δεν θα είχε απομείνει σ' αυτόν ούτε η ελάχιστη αναπνοή, ένεκα του μεγάλου βάρους της πέτρας. Ο Μεγαλο-μάρτυς όμως, μόλις διαχωρίστηκαν οι πέτρες, σηκώθηκε και βάδιζε με τα ίδια του τα πόδια - θαύμα πιστευτό μόνο σε όσους το έβλεπαν! Άνθρωπος γυμνός, με μάτια βγαλμένα από τις κόγ-χες τους, με οστά κατατσακισμένα, με μέλη και σάρκες αλεσμένα, θα μπορούσε να ειπεί κανείς, από την πίεση των πετρών και με όλα του τα σπλάχνα (=τά εσωτερικά ζωτικά όργανα) καταδιαλυμένα, αυτός, λέγω ο άνθρωπος -ω του παραδόξου θαύματος!- περπατούσε και έκανε διάλογο και αντίλεγε στον τύραν-νο. Όντως, προκαλούσε και στον Ιουλιανό έκπληξη, φαινόμενος ωσάν κάποιο τέρας. Έτσι λοιπόν αυτός, ο Ιουλιανός, έλεγε στους παρόντες: «Κοιτάξτε πράγμα όντως καινοφανές και με-στό τερατείας. Δεν είναι αυτός μάγος και γητευτής; Μα τους αθάνατους και αήττητους θεούς, δεν πίστευα ότι αυτός ο αχρείος θα ήταν ακόμα ζωντανός. Αυτός όμως, αν και είναι δια-λυμένα τα εντόσθιά του και όλες οι αρθρώσεις των οστών του, και βαδίζει και μιλάει. Βέβαια αυτόν τον διατήρησαν στη ζωή οι θεοί για σωφρονισμό πολλών αφρόνων, ώστε να είναι μορμού-κειο (=φόβητρο) για εκείνους που δεν προσκυνούν την υπερκόσμια δύναμή τους».

Ανυποχώρητος ο Άγιος

Αυτά είπε στους παρευρισκόμενους ο Ιουλιανός. Κα-τόπιν στράφηκε προς τον μεγαλομάρτυρα και του είπε: «Να, ταλαίπωρε, και τα μάτια σου στερήθηκαν και όλα σου τα μέλη τα έχεις τελείως άχρηστα και κατεστραμμένα. Ποιά λοιπόν ελπίδα σου απομένει; Μήπως Εκείνος στον Οποίο στήριξες όλες σου τις ελπίδες; Και βέβαια όχι. Επικαλέσου λοιπόν την ευμένεια των θεών και πρόσελθε σ' αυτούς· ίσως σε σπλαχνιστούν και δεν σε παραδώσουν στις τιμωρίες του Αδη».

Ακούοντας για τιμωρίες ο μάρτυς του Χριστού, χαμογέλασε και είπε στον τύραννο: «Οι θεοί σου θα με παραδώσουν στις τιμωρίες; Και πώς εκείνοι θα γλιτώσουν από τις δικές τους τι-μωρίες και θα γίνουν τιμωροί άλλων; Για εκείνους έχει ετοιμαστεί ο τάρταρος και ο βρυγμός (=το τρίξιμο) των οδόντων.

Μαζί με αυτούς θα παραδοθείς κι εσύ στο άυλο πυρ και θα κο-λάζεσαι (=θα βασανίζεσαι) αιωνίως. Και τούτο διότι: ποδοπά-τησες και περιφρόνησες τον Υιό του Θεού· θεώρησες ως κοινό, δηλαδή χωρίς αξία, το αίμα Του το τίμιο, το οποίο έχυσε για τη σωτηρία μας· εξύβρισες το Πνεύμα της Χάριτος, δηλαδή το Άγιο Πνεύμα, με τη χάρη του Οποίου αγιάστηκες κι εσύ κατά τη βάπτισή σου. Εμένα όμως, για τον μικρό τούτο κόπο και τη σύντομη τιμωρία, θα μου δοθούν πολλά και τιμητικά δώρα και νικητήριοι στέφανοι. Αλλά γιατί να τα λέω αυτά προς εσένα που έχεις παραδώσει μια για πάντα τον εαυτό σου στους δαίμο-νες; Φύγε μακριά

από μένα, φύγε, εργάτη της ανομίας, διότι δεν υπάρχει καμιά επικοινωνία μεταξύ φωτός και σκότους. Λοιπόν, αν θέλεις, πάρε απόφαση εναντίον μου· έχεις πλέον πληροφορηθεί και από τα λόγια μου και από τα πράγματα ότι στα θελήματά σου εγώ δεν υποχωρώ».